

Tak, Gud, for hver en nyfødt morgen.

Tak, Gud, for hver en nyfødt morgen.

Tak, Gud, for hver en dejlig dag.

Tak, Gud, om jeg i glæden, sorgen
er dig til behag.

Tak, Gud, for hver en lille glæde.

Tak, Gud, for livets lyse tid.

Tak, Gud, fordi du er til stede
trods al verdens strid.

Tak, Gud, for alle gode venner.

Tak, Gud, for hjælp i kald og stand.

Tak, Gud, når selv de værste fjender
jeg tilgive kan.

Tak, Gud, at du har givet ordet;

Tak, Gud at du mig gir din Ånd.

Tak, Gud, at jeg ved nadverbordet
signes af din hånd.

Tak, Gud, for frelsen, du bereder.

Tak, Gud, fordi du gav din Søn.

Tak, Gud fordi du, når vi beder,
lytter til vor bøn.

Tak, Gud, fordi vi har din kirke.

Tak, Gud, for fællesskabet dér.

Tak, Gud, at jeg for dig må virke,
og du er mig nær.

Tak, Gud, for Himlen, som mig venter.

Tak, Gud, at du bevarer mig.

Tak, Gud, at du til sidst mig henter
evigt hjem til dig.

Tekst: Martin G. Schneider 1963 -Dansk tekst: Birger Jonassen1965

Nu titte til hinanden

Nu titte til hinanden de favre blomster små,
de muntre fugle kalde på hverandre;
nu alle jordens børn deres øjne opslå,
nu sneflen med hus på ryg vil vandre.

Den kære Gud og Skaber den mindste orm er nær:
han føder fugl og markens lilje klæder;
dog menneskenes børn har han allermest kær,
Gud ånder på øjet, når det græder.

Guds Søn var selv et barn, og på krybbestrå han lå,
hans vugge stod på jord foruden gænge.
Guds Himmeriges fryd har han lovet de små
og blomster fra Paradisets enge.

Guds Søn har os så kær, han er børnevenden stor,
han bærer barnet op til Gud på armen;
han storm og hav betvang, da han vandred på jord,
men børnene leged ham ved barmen.

O du, som os velsigned og tog i favn de små,
en morgen se vi dig i Paradiset;
du lærte os til Gud vore øjne opslå,
evindeligt være du lovpriset!

Tekst: B. S. Ingemann 1837

Mel.: C.E.F. Weyse 1837

Længe har vinteren hærget i landet

Længe har vinteren hærget i landet,
mørket tog magten med kulde og sne.
Glæden var borte, vort liv som forbandet.
Nu vil vi synge og danse og le!

Bedst som vi følte, med angst og med smerte,
livet og lyset var dømt til at dø,

midt i vort mismod, i vinterens hjerte,
spirede skaberens kærlighedsfrø.

Se, hvor de lyser i haver og parker,
vintergæk, krokus, erantis, viol.
Isen på søer og sneen på marker
smelter og svinder for forårets sol.

Skaber, som lever og ånder for livet,
lær os at gå dig til hånde dermed.
Hjælp os at værne det liv, du har givet,
giv os at leve og ånde i fred.

Giv os i tider med mørke og kulde
del i det livsmod, som aldrig kan dø.
Væk os, som blomsterløg, lagt under mulde,
gør os til spirende kærlighedsfrø.

Se, hvor de lyser i haver og parker,
vintergæk, krokus, erantis, viol.
Isen i hjerter og sneen på marker
smelter og svinder for forårets sol.

Tekst: Hans Anker Jørgensen 1986

Mel.: Lovsynger Herren, min mund og mit indre

Din trofaste kærlighed svigter os aldrig

Din trofaste kærlighed svigter os aldrig.
Din barmhjertighed er uendelig stor.
Den er ny hver en morgen,
ny hver en morgen.
Stor er din trofasthed, o Gud,
stor er din trofasthed.

Gud, du kender alle mine veje

Gud, du kender alle mine veje,
også dem jeg ikke selv forstår.
Du, som satte kloden til at dreje,
ser din skabning, hvor vi står og går,
og når dine børn bli'r for forfløjne,
ser du på os med de milde øjne.

Gud, du kender alle mine tanker,
også dem jeg ikke selv kan li.
Du kan høre hjerterne, der banker,
når de mørke skygger går forbi,
og før ordene forlader munden,
kender du dem alle ned til grunden.

Gud, du kender alle mine dage,
også dem jeg ikke selv har mødt.
Du ser både fremad og tilbage,
du har elsket mig, før jeg blev født,
i din bog stod mine dage skrevet,
før en eneste af dem var levet.

Livet rækker sine fremtidshænder
ud mod mig og siger kærligt: Kom!
Jeg går ud i det, jeg ikke kender,
det jeg håber på og drømmer om.
Gode Gud, det er så godt at vide,
du er overalt og ved min side.

Troen, håbet, kærligheden, livet,
alting får jeg af din gode hånd,
fremtidsmaal og drømme får jeg givet,
bind mig tæt til dig med stærke bånd,
så jeg aldrig kommer til at glemme
hvem jeg er, og hvor jeg hører hjemme.

Tekst: Bente Graugaard Nielsen 2015 - Mel.: Lars Sardemann 2015

Til himlene rækker din miskundhed, Gud

Til himlene rækker din miskundhed, Gud,
din trofasthed når dine skyer;
din retfærdshånd over bjergene ud
er strakt over dale og byer.

Som himlenes favn er din kærlighed, Gud,
som havenes dyb dine domme.
Til frelsen fører du sjælene ud,
vil skabningens suk ihukomme.

Hvor dyrebar er dog din miskundhed, Gud,
hvor menneskebørnene bygge!
I mulm er kærlighedsvingen bredt ud,
vi skjuler os under dens skygge.

Du kvæger i ørken den tørstende sjæl,
du bjærger den bævende due.
Hos dig er livets det evige væld,
og lys i dit lys skal vi skue.

Sl 36, 6-10

Tekst: B.S. Ingemann 1845.

Mel.: J. P. E. Hartmann 1852

Kærlighed fra Gud

Kærlighed fra Gud
springer lige ud
som en kilde klar og ren;
i dens stille bund,
i dens dybe grund
gemmes livets ædelsten.

Kærlighed fra Gud
som en yndig brud
kommer smykket til os ned;
luk kun op din favn,
kom i Jesu navn,
Himlen bringer du jo med.

Kærlighed fra Gud
er det store bud,
er det eneste, jeg ved;
bliv i kærlighed,
og du har Guds fred,
thi Gud selv er kærlighed!

Tekst: Jens Schjørring 1854.

Mel.: J. P. E. Hartmann 1876

Thank You, for all You have done

Thank You, for all You have done.
Thank You, for Your victory won.
I have been blessed
to be called Your own.
You've made my heart Your home.

Thank You, for all You have done.
Thank You, for Your unfailing love.
I have been blessed
to be called Your own.
You've made my heart Your home.

Tekst og mel.: Nate Collins

Men du kender den vej jeg skal gå

Gud, lad mine tanker sig samles hos dig.

Hos dig er der lys, du mig glemmer ej.

Hos dig findes hjælpen, hos dig tålmodighed.

Dine veje kan jeg ej forstå,

men du kender den vej, jeg skal gå.

Taizé

Den Mægtige finder vi ikke

Den Mægtige finder vi ikke,

den mægtige Gud finder os,

der famler og fægter i mørket

og lukker os inde i trods.

Han hører de bange, der beder,

han søger de blinde, der leder,

og tager os ind i sin favn.

Guds Himmerig åbner vi ikke,

men Gud åbner riget for os.

Han kalder os ind til sin glæde,

han kalder os ud af vor trods.

Hans ord kan gå gennem en sprække,

den hårdeste skal kan det flække,

så frøet kan spire og gro.

Guds lovsange synger vi ikke,

men sangene synger i os,

når glæden slår ind i vort hjerte

og smelter vort mismod og trods.

Da ser vi med undrende øjne

vor tvivl blive afklædt som løgne,

og sandheden lyse af liv.

Tekst: Holger Lissner 1989, 1996 -Mel.: Ulrik Rasmussen Damm 1998

Vov at være

Vov at være,

hvad du i Kristus er,

hvad i hans tanke,

hvad i hans kærlighed

og hans øjes

evige lys du er.

Intet ejer du,

som han ikke gav,

kravet og kraften

viljen og værket

springer og strømmer

fra samme kilde ud.

Åg og lænker

tynger dig ikke mer.

Fri til at elske

er du og tjene

frelseren selv

i dem, som han giver dig.

Hvad engang du bliver,

det er du nu:

dømt og benådet,

død og opstanden,

elsket og ét

med ham, som har gjort dig fri.

Tekst: Anders Frostenson 1963

Dansk tekst: Holger Lissner 1972

Mel.: Arnold Storgaard 1975

Komme dit rige iblandt os

Komme dit rige iblandt os.
 Send din Ånd over vort land.
 Hjælp os at være den kirke,
 som du i dit hjerte har tænkt.
 Hør vor bøn, oh Gud.
 Hjælp os række ud.
 Hør vor bøn, oh Gud.
 Kærlighedens bud.

Lær os at elske med mere end ord.
 Lær os at handle – en levende tro.
 Lær os at gøre, som du havde gjort.
 Lær os – levende tro.

Giv os en tro, som vil tjene,
 et hjerte, som lever for dig.
 Gennem vort liv vil du være
 den svage og ensommes ven.
 Hør vor bøn, oh Gud.
 Hjælp os række ud.
 Hør vor bøn, oh Gud.
 Kærlighedens bud.

Lær os at elske med mere end ord.
 Lær os at handle – en levende tro.
 Lær os at gøre, som du havde gjort.
 Lær os – levende tro.

Tekst og mel.: Bjarne Knudsen

Sendte er vi alle her af Gud

Sendte er vi alle her af Gud,
 vi er jordens lys og salt,
 gå, spred det overalt,
 glemte du det selv,
 oplyst af andre
 skal du blive lysende igen.

Kaldet er vi alle til at gå
 hen ad fællesskabets vej
 og ned af møders strøg.
 Tro, at det, du kan
 bevæges ved og værner om,
 kan røre andres sind.

Glemte blir vi aldrig her af Gud.
 Synes du, dit råb en dag
 får intet svar tilbage,
 gå og kald og vent,
 og lyt med hjertet efter svar,
 bliv tillidsfuld igen.

Tilset er vi alle her af Gud,
 hver og en fra slægt til slægt
 er i hans varetægt.
 Vov det blot i dag,
 dit liv er i hans åbne favn,
 du troens spring kan ta'.

Sendte er vi alle her af Gud,
vi er jordens lys og salt
gå, spred det overalt.
Vis barmhjertighed,
at leve er at være vej
for andre, gå med fred.

Tekst og mel.: Janne Mark 2013

Må din vej gå dig i møde
Må din vej gå dig i møde,
og må vinden være dig en ven,
og må solen varme blidt din kind,
og må regnen vande mildt din jord,
indtil vi ses igen
må Gud holde, holde dig i sin hånd.

Dansk tekst: Holger Lissner

Mel.: Irsk folkemelodi